

Jēkabpils 100 gados

Vēsturisks atskats

1978–1988

No padomju celtniecības līdz Atmodai

Valdība plāno arī pie Jēkabpils uzcelt vienu no Daugavas kaskādes hidroelektrostacijām, lai pilsēta veidotos kā liels Padomju Latvijas rūpniecības centrs. Desmitgades laikā Jēkabpili strauji pieaug iedzīvotāju skaits no 26 829 (1979. g.) līdz 30 865. Ceļ jaunus dzīvojamo namu masīvus, veidojas mikrorajoni Bebros, Nameja, Celtnieku ielā. Pamatā tie ir 3 un 5-stāvu nami, bet Nameja ielā pirmo reizi pilsētas vēsturē uzceļ trīs deviņstāvu mājas, kurās iebūvēts lifts un kopējs atkritumu vads. Padomju Savienībā Jēkabpils atpazīstama kā būv-

materiālu industrijas pilsēta, kurā ražoto produkciju izmantoja arī citās padomju republikās. Seko M. Gorbačova pasludinātā „perestroika”, paverot domu dažādības iespējas. Arī Jēkabpili mākslas, mūzikas dienās bieži vien tiek „pateikts” vairāk nekā atļauts. Inteligence sāk cīņu pret Daugavas HES celtniecību. Iecerētā būvniecība liek ikvienam jēkabpīlim pārvērtēt likteņupes kultūrvēsturisko nozīmi, izjust piederību pilsētai un būt aktīviem atbalstītājiem III Atmodas pirmsākumos.

Nozīmīgākie notikumi Latvijā

- 1978. gada 18. aprīlis – pieņem jauno Latvijas PSR konstitūciju
- 1978. gads – ekspluatācijā nodod Līvānu eksperimentālo māju būves kombinātu
- 1979. gads – PSRS notiek tautas skaitīšana, Latvijas PSR ir 2,5 miljoni iedzīvotāju
- 1979. gads – uz Afganistānu sāk sūtīt karavīrus, kuri padomju armijā iesaukti no Latvijas
- 1980. gads – sakarā ar Aglonas baznīcas 200 gadu jubileju Romas pāvests Jānis Pāvils II piešķir baznīcai „Basilica minoris” nosaukumu
- 1981. gads – Rīgas kinostudijā uzņem mākslas filmu „Limuzīns Jāņu nakts krāsā”
- 1981. gada 1. aprīlis – PSRS ievieš pāreju uz vasaras laiku
- 1982. gads – izveido Teiču rezervātu Jēkabpils un Madonas rajonu teritorijā
- 1984. gads – 1. septembri izsludina par visas tautas svētkiem. Mācības sākas ar Miera un zinību stundu
- 1985. gada 16. maijs – PSRS tiek pieņemts lēmums par cīņu pret alkoholismu
- 1985. gada 15.–21. jūlijs – Rīgā notiek XIX Dziesmu un Deju svētki, kas vēltiti 40. gadadienai kopš padomju tautas uzvaras Lielajā Tēvijas karā un 45. gadskārtai kopš padomju varas atjaunošanas Latvijā
- 1985. gada 24. septembris – LKP CK un Latvijas PSR Ministru padome pieņem lēmumu par Rīgas metro būvniecību
- 1986. gads – D. Īvāns uzsāk cīņu pret Daugavpils HES celtniecību
- 1986. gada 26. aprīlis – Černobiļas (Ukraina) atomelektrostācijas avārija. Katastrofas seku likvidēšanai no Latvijas PSR tiek iesaukti 5178 karaklausībai pakļautie vīrieši
- 1986. gada 10. jūlijs – Linards Grantiņš, Raimonds Bitenieks un Mārtiņš Bariss Liepājā nodibina Latvijas cilvēktiesību aizstāvēšanas grupu „Helsinki-86”
- 1986. gada 6. novembris – atklāj televīzijas studiju kompleksu Zaķusalā un 30. decembrī sāk darboties Zaķusalas televīzijas tornis
- 1986. gada 28. decembris – atklāj Siguldas kamaniņu un bobsleja trasi ar mākslīgo ledus segumu
- 1987. gada 22. februāris – Rīgā nodibina Vides aizsardzības klubu (VAK). Pirmais mītiņš „Par tīru gaisu” notiek pie VEF kultūras pils
- 1987. gada 14. jūnijs – grupa „Helsinki-86” pirmo reizi organizē ziedu nolikšanu pie Brīvības pieminekļa Rīgā komunistiskā terora upuru piemiņai.
- 1987. gads – notiek tautas protesta kustība pret Daugavpils HES un Rīgas metro būvniecību

Nozīmīgākie notikumi Jēkabpilī

- 1978. gads – darbu uzsāk šūšanas fabrikas „Rīgas apģērbs” Jēkabpils filiāle.
- 1978. gads – iznāk laikraksta „Padomju Daugava” pirmā literārā lappuse „Daugaviņa”
- 1979./80. māc.gads – Jēkabpils 1. vidusskolā atver klasi ar padziļinātu matemātikas un fizikas apguvi
- 1979. gads – Jēkabpils 1. vidusskolai uzceļ otru piebūvi, uz kuru pāriet pamatskolas klases, līdz ar to skolā tiek likvidēts maiņu darbs
- 1979. gads – Jēkabpils 3. vidusskolai uzbūvē internāta ēku.
- 1981. gada 31. marts – 2. aprīlis – Jēkabpili lielākie pavasara plūdi Daugavā
- 1981. gads – Jēkabpils Svētās Jaunavas Marijas dzimšanas Romas Katoļu baznīcā uzbūvē jaunās ērģeles
- 1981. gada septembris – Jēkabpils 1. vidusskolā sāk darboties mūzikas klase
- 1982. gada 8. maijs – Jēkabpils 1. vidusskolā atklāj jauno sporta zāli
- 1983. gads – Jēkabpili notiek Republikas lauku 13. sporta spēles. Gatavojoties šim pasākumam, stadiona skrejceļam uzklāts mākslīgais segums, uzcelts administratīvās ēkas korpuss
- 1983. gads – Jēkabpili nodibina folkloras kopu „Klinči”, vadītāja Iveta Tāle
- 1983. gads – Jēkabpils 2. vidusskolai uzceļ jaunu mācību korpusu
- 1983. gada 7. septembris – atklāj izstāžu zāli – republikas nozīmes arhitektūras pieminekli Sv. Nikolaja baznīcā. Pirmā izstāde – Dzidras Baumas akvareļi.
- 1984. gada 3. novembris – ekspluatācijā nodod jauno četru stāvu poliklīnikas ēku
- 1984. gads – ekspluatācijā nodod VDK (Valsts Drošības komitejas) ēku Rīgas ielā 199
- 1985. gada februāris – ekspluatācijā nodod Būvmateriālu un konstrukciju ražošanas apvienības ēdnīcu, kas bija lielākā un modernākā pilsētā
- 1986. gada novembris – piešķir Meža parka nosaukumu iekoptajai, ar kokiem apstādītajai teritorijai ap karjeru
- 1986. gada decembris – Jēkabpils rajona slimnīcā veic pirmo operāciju ar lāzerstaru
- 1987. gads – pēc dolomīta karjera applūšanas izveidojas ūdenskrātuve ar astoņām salām. Tur atrodas arī viens no lielākajiem dižakmeņiem Latvijā
- 1987. gads – atklāj piemiņas akmeni pie slimnīcas, atzīmējot Jēkabpils rajona slimnīcas 75 gadu jubileju

Krustpils pils 20. gs. 80. gadu beigās

1987. gadā pēc dolomīta karjera applūšanas izveidojas vēlākā Radžu ūdenskrātuve, kur atrodas dižakmens

Poliklīnikas celtniecība. 20. gs. 80. gadu sākums

Jaunā poliklīnikas ēka

Sv. Gara pareizticīgo dievnama 100 gades svinības 1987. gadā

Brīvības iela 1981. gada plūdu laikā

Rīgas iela 1981. gada plūdu laikā

Pļaviņu iela 1981. gada plūdus

Vecpilsētas laukums 1981. gada plūdus

Celtnieku ielas rajons 1981. gada plūdus

Laukums pie Jēkabpils 1. vidusskolas (Jēkabpils Valsts ģimnāzijas) 1981. gada plūdus

Statistika par Jēkabpili

- 1979. gads – Jēkabpili 26 829 iedzīvotāji
- 1983. gads – Jēkabpils bērnu mūzikas skolā strādāja 35 pedagogi, mācījās 256 audzēkņi
- 1985. gads – šūšanas fabrikas „Rīgas apģērbs” Jēkabpils filiālē strādāja 470 darbinieki
- 1985. gads – Rīgas Autoelektroaparātu piederumu rūpnīcas Jēkabpils filiālē 366 darbinieki
- 1985. gads – Jēkabpils MRS ir 1022 strādājošie, vidējā mēneša alga – 139 rbļ.
- 1986. gads – fabrikā „Asote” strādā 720 darbinieki, no tiem sievietes – 641, vīrieši – 79
- 1986./87. m. g. 1. septembris – Jēkabpils 1. vidusskolā mācības uzsāka 1300 skolēni
- 1986. gada augusts – Jēkabpils fotoklubā „Daugava” darbojas 22 biedri

Desmitgades dabas stihija – 1981. gada plūdi

Lielākie plūdi Jēkabpils pilsētā un apkārtnē notika 1981. gadā, kad sala periodi mijās ar atkušņiem. Jau 1980. gadā pirms Ziemassvētkiem vižņu un ledus sablīvējums izraisīja zemāko Sakas salas un Jēkabpils daļu applūšanu. Līdz janvāra pirmās dekādes beigām, kad upe aizsala, vižņi aizpildīja upi gandrīz līdz Līvāniem.

Ledus uzmērīšanā 10.–12. februārī noskaidrojās, ka visvairāk ledus koncentrējās gar Sakas salu. Arī augšpus Aiviekstes ietekas un pie Neretas upes grīvas vižņi bija ļoti samazinājuši ūdens plūsmu. Vietām vižņu slānis zem ledus bija 6–7 m biezs. Ledus masas tilpums 21 km garajā posmā no Pļaviņām līdz Jēkabpilij sasniedza 22 milj. m³, kas gandrīz 2 reizes pārsniedza līdz tam novēroto maksimālo ledus tilpumu.

Augstais ūdens līmenis pieturējās visu ziemu. Pavasarīgs siltums iestājās marta trešajā dekādē. 25. martā ledus iešana sākās Piedrujas – Daugavpils posmā un 26. martā izveidojās pirmais sastrēgums pie Glaudānu salām, kas paaugstināja ūdens līmeni par 3 m. Pēc tam ledus kustība notika 30. martā pie Nīcgales un augšpus Jēkabpils, bet jau 31. martā ledus iešana sākās visā 60 km garajā posmā no Glaudānu salām līdz Jēkabpilij. Vižņu sablīvējumam pie Sakas salas pienāca ūdens un ledus masu vilnis, izveidojot milzīgu sastrēgumu pie Sakas salas augšdaļas. 31. martā plkst. 23 ūdens līmenis pie Jēkabpils sasniedza atzīmi 83,52 m virs jūras līmeņa, kas par 91 cm pārsniedz līdz tam vēsturisko 1931. gada maksimumu

Bērnu dārza „Zvaigzīte” audzēkņi. 1981. gads

Sanitāro kopu sacensības 1981. gadā Jēkabpilī

Desmitgades personības

Lūcija Ķuzāne

Rakstniece, skolotāja. Jēkabpils Goda pilsone. Apbalvota ar Triju Zvaigžņu ordeni. Sēlijas novada kultūras un sabiedriskās dzīves aktīvistē.

Antons Zvīdris

Ilggadējs Jēkabpils prettuberkulozes dispansera vadītājs. Latvijas PSR Nopelniem bagātais ārsts, Latvijas ārstu biedrības Goda biedrs, Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris, Jēkabpils Goda pilsonis.

Roberts Aišpurs (1939-2014)

Ilggadējs Jēkabpils Valsts ģimnāzijas direktors. Saņēmis Jēkabpils Goda pilsoņa nosaukumu par mūža ieguldījumu pedagoģiskajā un izglītības darbā. R. Aišpurs bija arī aktīvs sabiedriskais darbinieks, iesaistījās pilsētas sabiedriskajās norisēs

Uldis Helmutis Putniņš (1936-2015)

Jēkabpils Goda pilsonis, inženieris – celtnieks, ilggadējs SIA „Jēkabpils PMK” valdes priekšsēdētājs. Ilgajos darba gados U. H. Putniņš ir piedalījies gandrīz visu lielāko būvobjektu celtniecībā Jēkabpils pilsētā, tādējādi dodot nenovērtējamu ieguldījumu Jēkabpils pilsētas attīstībā.

Desmitgades grāmata

L. Ķuzāne. „Saule mūžam mana”. Izdota Rīga, izdevniecībā Liesma, 1986.

Grāmatnīcas „Aisma” atklāšana 1987. gadā

Vissavienības skrējēju diena Jēkabpilī sporta biedrības „Vārpa” stadionā 1982. gada 12. septembrī

Piemīņas plāksnes māksliniekiem

1980. gada 21. aprīlī Pormaļa ielā 119 atklāja piemiņas plāksni **skolotājam, māksliniekam, keramiķim Andrejam Pormalim** (1898–1977). Studējis Pēterpili un Latvijas Mākslas akadēmijas Jāņa Kugas glezniecības klasē. 1937. gadā Parīzes izstādē viņa veidotais kamīns ieguvis sudraba medaļu. Strādājis Jēkabpils vidusskolā (Jēkabpils Valsts ģimnāzijā) un no 1945. līdz 1950. gadam bijis direktors Jēkabpils Bērnu mākslas skolā.

1981. gada 20. aprīlī Brīvības ielā 26 atklāja piemiņas plāksni **māksliniekiem Oto un Ugam Skulmēm**. Otis Skulme (1889–1967) darbojās monumentālajā un skatuves glezniecībā, sadzīves žanra, portretu, ainavu, klusās dabas un vēsturiskajā glezniecībā. Uga Skulme (1895–1963) gleznotājs, grafiķis. Piedalījies daudzās mākslas izstādēs Latvijā un ārpus robežām.

1982. gada 14. aprīlī Parka ielā 6b atklāja piemiņas plāksni **skolotājam, lietiskās mākslas un ādas plastikas meistaram Modestam Trepšam** (1911–1978) Mākslinieks darinājis viesu grāmatas, ādas vākus, sienas dekorus, vēstuļu bloku apvalkus, pievērsies kompozīcijai, dažādiem ādas plastikas risinājumiem. Strādājis kombinātā „Māksla”, bijis pedagogs Krustpils

vidusskolā, vēlāk Jēkabpils 3. vidusskolā, Jēkabpils rajona pionieru namā, piedalījies izstādēs.

1982. gada 30. novembrī Vecpilsētas laukumā 3, pie Jēkabpils Tautas nama, atklāja piemiņas plāksni latviešu filmu un teātra **režisoram, scenāristam, aktierim Vilim Segļiņam** (1882–1961). Mākslinieks Jēkabpils Tautas namā strādāja no 1942. līdz 1944. gadam un no 1948. līdz 1961. gadam. Ar lieliem panākumiem iestudējis latviešu klasisko dramaturģiju, vadījis amatieru teātri pilsētā un dramatiskos kolektīvus skolās.

1983. gada 15. aprīlī Rīgas ielā 202a atklāja piemiņas plāksni **māksliniecei Emmai Baltmanei** (1882–1969). Māksliniece gleznojusi impresionistiskā garā, veiksmīgi un reālistiski uztverot telpu, apgaismojumu, formu. Viņa bija pirmā latviešu gleznotāja, kura pievērsusies mazpilsētu ainavām, Krustpils tirgus skatiem, dabas ainavām un ziedu gleznojumiem.

1986. gada 12. septembrī Brīvības ielā 152a (no Pļaviņu ielas puses) atklāja piemiņas plāksni **rakstniekam, žurnālistam, skolotājam Eduardam Saleniekam** (1900–1977). Jēkabpili vadīja Jauno autoru apvienību. Rakstnieks savos darbos attēlo latviešu kolonistu dzīvi Krievijā.

Jaunā Mežrūpniecības saimniecības administratīvā ēka

1983. gada 26. martā Jēkabpili svinīgi tika atklāta Mežrūpniecības saimniecības administratīvā ēka. Nepieciešamība pēc jaunas administratīvās ēkas Mežrūpniecības saimniecībai radās jau septiņdesmitajos gados, kad apvienoja Slates un Jēkabpils mežrūpniecības saimniecības. Ēkas projektu izstrādāja Latvijas Kolhozu projektēšanas institūta Daugavpils nodaļā. 1980. gada maijā tika likti jaunā nama pamati. Telpu mākslinieciskās noformēšanas konsultants bija Latvijas PSR Mākslas akadēmijas pasniedzējs, profesors A. Stankevičs.

Laikrakstā „Padomju Daugava” 1982. gada 24. augusta numurā lasām: „Pašā Daugavas krastā paceļas moderna, mūsdienu arhitektūras stilā veidota jaunceltne. Būvdarbu vecākais vadītājs R. Sipčenoks iepazīstina ar celtniecības darbu norisi un topošās pārvaldes ēkas plānojumu. Gaiteņu griestu segumam izmantots viens no visjaunākajiem celtniecības materiāliem – akmigraņa plāksnes. Gaumīgs ir koksnes izmantojums apdares darbos. Grīdas rotā parketa raksts, kabinetu durvis finierētas ar augstvērtīgāko šķirņu koksni.”

1984. gadā ar Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumu par piedalīšanos Jēkabpils mežrūpniecības saimniecības inženiersadzīves korpusa projektēšanas un celtniecības darbos vairākiem vadošajiem darbiniekiem tiek piešķirtas Latvijas PSR Ministru Padomes prēmijas.

Aculiecinieka stāsts

Nopietnāks darbs tuberkulozes apkarošanā Jēkabpili sākās ar 1947. gadu, kad nacionalizētā cienījamā apriņķa ārsta Pusbarnieka mājā Brīvības ielā 213 atvērta tuberkulozes dispanseru ar 25 gultu stacionāru.

1956. gadā pēc Rīgas Medicīnas institūta beigšanas es izvēlējos rentgenologa specialitāti, kuru pēdējos studiju gados mēģināju speciāli apgūt. Mani norīkoja darbā uz Jēkabpili, kur jau pāris gadu nebija šāda speciālista. No agra rīta darbs slimnīcas stacionārā, pa ceļam dispanserā un pēc pusdienā poliklīnikā. Pensijā bija aizgājis dispansera galvenais ārsts. Šajā amatā 1961. gadā iecēla mani.

Pasākumus bērnu aizsargāšanā no saslimšanas vadīja pieredzējuši ārste pediatre Dz. Apsite. Viņa kontrolēja piedzimušo bērnu potēšanu pret tuberkulozi, ikgadēju obligātu bērnu pārbaudi. Šādu kontroli, gadā reizi apmeklējot visas ārstniecības iestādes, atvieglāja perfokartes, kuras bija ieviestas visiem rajona iedzīvotājiem. Ja 1961. gadā ar tuberkulozi rajonā saslima 30 bērni, tad 1965. gadā tikai 5, bet turpmākajos pa vienam un dažos nesaslīma neviens bērns.

Pieaugušo tuberkulozes atklāšanai pilsētas rūpniecības objektos un lauku saimniecībās ceļojošā fluorogrāfā medicīnas darbinieki reizi gadā veica veselības pārbaudi. Tas tika noteikts ar valdības rīkojumu. Šādas apskates ik gadus apmeklēja 80–90 % iedzīvotāju. Apmeklētājus reģistrēja perfokartēs, nepieciešamības gadījumā nosūtīja uz dispanseru izmeklēšanai. Tas ļāva savlaicīgi atklāt tuberkulozi un citas plaušu slimības, ieskaitot vēzi. Varu atzīt – rūpnicu un lauku saimniecību vadītāji bija atsaucīgi palīgi šādu izmeklējumu organizēšanā. Konsekventi izpildot visas šādas prasības, tuberkuloze tika savlaicīgi atklāta, pietiekami ilgstoši ārstēta stacionārā un pabeigta ambulatori.

1980-to gadu sākumā bija sastopama mirstība no tuberkulozes, bet Jēkabpils rajonā 1980-to gadu vidū bija 20 saslimšanas uz 30 000 iedzīvotāju. Pirmajā Pasaules latviešu kongresā mēs ziņojām, ka tuberkulozes dēļ mēs godam ieiesim brīvā Latvijā un mūs tad uzņems arī Eiropas Savienība.

Par dispansera darbību esošā kontingenta novērošanā un regulārā mikrobioloģiskā izmeklēšanā Jēkabpils dispanseru Veselības aizsardzības ministrija pasludināja par pirmrindas pieredzes skolu Latvijā, bet Latvija no 1977. gada bija Padomju Savienības skola tādā pat nozīmē. Šos panākumus sasniedzām ilggadējā, nesavtīgā ārstu ar augsta kvalifikāciju darbā. Sertificētie ārsti – A. Jakovļeva, R. Buholce, E. Bebre, I. Viksne, bakterioloģe A. Zvidre, vecākās māsas V. Rokjāne, V. Jasiņkova, sanitārites un saimniecības personāls. Ikviens savu darbu veica, ieguldot savi prasmī, zināšanas un sirsnību. Nebija kadru mainības, darbinieki aizgāja tikai pensijā.

Pēc Latvijas valsts atjaunošanas sekoja ipašumu denacionalizācija. Dispansers tika pārcelts uz ēku Artilērijas ielā 18, kur kādreiz bija Jēkabpils celtniecības pārvalde. Ēkas pielāgošanu slimnīcas vajadzībām paveica gada laikā un darbu uzsākām 1991. gada 1. janvārī.

A. Zvidris

Piemīņas plāksnes atklāšana režisoram V. Segļiņam pie Oškalna kultūras nama (tagad Tautas nams). 1982. gada 30. novembrī

Mežrūpniecības saimniecības administratīvās ēkas pamatakmens iemūrēšana 1979. gadā. (Foto no R. Sipčenoka arhīva)

Mežrūpniecības saimniecības administratīvās ēkas celtniecība. (Foto no R. Sipčenoka arhīva)

Mežrūpniecības saimniecības administratīvā ēka. 1984. gads. (Foto no R. Sipčenoka arhīva)

Starprepublikāniskais draudzības motokross, veltīts Jēkabpils motosporta 20. gadu jubilejai Pelītes trasē 1979. gada 23. septembrī

Jēkabpils prettuberkulozes dispansera ēka. (Foto no A. Zvidra arhīva)

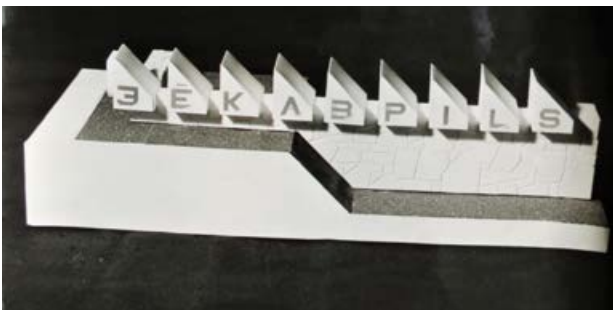
Jēkabpils Skolotāju koris televīzijā. 1985. gads

Jēkabpils Autoelektro piederumu rūpnīcas strādnieki. 20. gs. 80. gadu vidus

Cukurbiešu izkraušana Jēkabpils cukurfabrikā. 1986. gads

Jēkabpils pilsētas uzraksta konkursa projekts, autors U. Berķis. 1980. gads

Jēkabpils pilsētas uzraksta konkursa projekts, autors R. Lipora. 1980. gads

Jēkabpils pilsētas uzraksta konkursa projekts, autors I. Savina. 1980. gads

Pilsētas sakopšanas reids – „Uzņēmumu vizītkarte”

1979. gadā Jēkabpili vairāk nekā 200 hektāru pilsētas platības aizņēma uzņēmumu, organizāciju, skolu teritorijas. Tika izveidota īpaša komisija, kura apsekoja pilsētu, lai pārliecinātos par labiekārtojumu un apzaļmošanu. Komisija konstatēja, ka, piemēram, būvmateriālu un konstrukciju ražošanas apvienības uzņēmums lietus dienās „ienācējus sagaida ar dubļu lāmām. Vēja pland siltumtrases pakojums, rēgojas stieplu gabali, neplauta zāle. Apvienības dzīvojamo namu mikrorajonā F. Engelsa ielā neredz koptus zālājus. Jautājums – kā tādā vidē strādājošie atpūšas un smeļ spēkus darbam?”

Gagarina ielas dzīvojamo namu mikrorajonā atvasta melnzeme, bet nav iekopts zālājs. Teritorijā atrodas lozungs „Kvalitātes piegādei – trieciendarbu!”, bet uzrakstam blakus sulīgs vībotņu cers.

Dzelzceļa stacija kā pilsētas vizītkarte, bet zaļajā zonā gar sliežu ceļiem nekārtība, tāpat kā teritorijā pie kluba, kur jaunieši apmeklē kino un bibliotēku. Tur nekopts dzīvžogs, neslaucīti celiņi.

Bet kā labākais paraugs pilsētā ir Jēkabpils mežrūpniecības saimniecības centra teritorijas zāliens, kas labi kopts, netrūkst puķu stādījumu. Labs paraugs – 14. remonta un būvniecības pārvalde, Lauktechnika, veterinārā laboratorija, sviesta un siera bāze, sociālā apdrošināšana.

Atpūtas un kultūras parks (Kena parks) 20. gs. 80. gadi

1986. gads – iedzīvotāju vēstules

- Nepieciešams veikals jaunuzceltajā Bebru un Neretas ielu dzīvojamo māju rajonā, lai iedzīvotāji varētu iegādāties pirmās nepieciešamības preces. Tur arī nav apgaismotas ielas un nav telefona automāta
- Raizes jēkabpīliešiem sagādā siltums, ūdens un telefona sakari. Daudzi dzīvo kā uz „pulvera mucas”, jo nekad nav zināms, kurā brīdī var plīst apkures caurules, radiatori
- Skolas ielas 5. nama iedzīvotāji sūdzas, jo saņem sadzīves vajadzībām nederīgu, neattīrītu karsto ūdeni
- Nav veikta karjera ūdenskrātuves labiekārtošana Kolhozu ielas rajonā
- Jēkabpīliešiem jāzīlē, cik stundu laikā atvedis gāzes balonu. Dažkārt uz visu dienu jāatprasās no darba, lai sagaidītu iepriekš pieteikto gāzes balonu atvedam.
- Lūdz noregulēt satiksmi no plkst. 7.30 līdz plkst. 8.00, lai 5. maršruta autobusi Bebru ielas rajonā nebūtu tik pārpildīti.

Šūšanas fabrikas „Asote” strādnieki demonstrē vējjaku modeļus. 1987. gads

R/a „Rīgas apģērbs” Jēkabpils filiāles darbinieces demonstrē jaunāko apģērbu modeļus. 1987. gads

Šūšanas fabrikas „Asote” firmas zīme

Ražošanas apvienības „Rīgas apģērbs” firmas zīme

